

Součást společnosti

Pomni, abys den sváteční světil

Připravovali jsme se s dětmi naší farnosti na 1. svaté přijímání. K tomu samozřejmě patří i jistá znalost teoretická s Desaterem Božích přikázání na prvním místě. I když si mnohé ustrnulé výrazy ze staré češtiny překládáme do současného jazyka, aby tomu děti rozuměly, občas se zasekneme již na třetím Božím přikázání: Pomni, abys den sváteční světil. Děti už vědí, co znamená ono pomni, světit den i který to ten den sváteční je. Se svěcením onoho dne svátečního mají ovšem potíže i mnozí dospělí katolíci.

Slyšel jsem před lety písničku, kterou zpívala jedna naše známá populární zpěvačka. Píseň se jmenovala Neděle a z celého textu i výrazu bylo patrné, že interpretky (či spíše autor textu, abych jí nekřivdil) má s nedělí potíže. K neděli byly kladeny přívlastky jako smutná, šedivá a dokonce i blbá a pitomá. Zpěvačka na neděli jako takovou zkrátka nadávala, snažila se ji mít co nejrychleji za sebou a zjevně se těšila na následující všední

den, který jí vyhovuje mnohem více.

Už když jsem slyšel píseň poprvé, zaujala mne jednak svou sugestivní interpretací zpěvačky, jednak obsahem textu, který nutí k zamyšlení. Co autoru písně tolik vadí na neděli, na dni, na který se většina lidí těší když už na nic jiného, tak alespoň jako na den odpočinku? Zpěvačka

i svým hlasovým projevem představovala prototyp dnešního člověka, který je zvyklý být od rána do večera v jednom kole, je „moderně uhoněný“, ale se svým nervózním způsobem života v podstatě smířený. Neděle představuje nežádoucí vybočení ze stereotypu, který je sice nepříjemný, ale který je hojen silou zvyku. Tento den se pak jeví jako něco horšího, než tento stereotyp. Představuje v této písni totiž vytržení z vyjetých kolejí, den prázdnoty a nudy. Interpretky v písni je konfrontována sama se sebou, je zřejmě nucena o sobě přemýšlet. Chybí jí ten šum všedního dne, který je schopen

každou takovou nepříjemnou, myšlenku zaplašit.

Je to potíží lidí světa, že si neustále stěžují na spousty práce, shon a nestíhání, ale v podstatě jsou těmto elementům vděční, protože jim pomáhají utéci od sebe samých. V neděli se sice nepracuje, neznamená to ovšem, že se nemá vůbec nic dělat. Zorganizovat si svůj volný čas vyžaduje však určitou intelektuální námahu. A do té se každému nechce, zvláště, chybí-li mu motiv.

Věřícímu člověku je tímto motivem ke dni odpočinku sám Bůh, který hovoří ústy Písma svatého: „Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočinutí Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách. V šesti dnech totiž Hospodin učinil nebe a zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý.“ (Ex 20, 8 – 11)

České slovo neděle je dosti nešťastné. Zavání nicneděláním, lenošením,

prázdnotou.

Vždycky jsem se podívoval tomu, že ruština si i přes tolik let ateistické společnosti bývalého Sovětského svazu zachovala pro tento den výraz „voskresenje“ – vzkříšení. A jedná se samozřejmě o Kristovo vzkříšení, protože pro křesťana je každá neděle „malými Velikonocemi“, svátky Vzkříšení.

Den odpočinku je den, který nám Starý zákon ukazuje jako den Boží, den, ve kterém bychom měli více přemýšlet o smyslu našeho života, o věčnosti a i ve chvíli zaslouženého klidu hlubším zrakem vnímat skutečnost Božího Stvoření. A Nový zákon nám staví před oči skutečnost Kristova Zmrtvýchvstání. Fakt pochopitelný jen očima víry s vědomím Boží všemohoucnosti. V kalendáři nám týden nedělí končí. V liturgickém kalendáři však týden tímto dnem začíná.

Položme si otázku: Je pro mne neděle den nicnedělání a nepřemýšlení nebo příležitostí k hlubšímu zamyšlení o smyslu stvoření, vlastního života, o duchovních, neviditelných, ale přesto existujících skutečnostech?

P. MgA. Jaroslav Konečný,
vikář

Co se stalo v naší farnosti a nemělo by vám uniknout?

9. února...

... se v prostorách resortu Na Vývoji uskutečnil další nezapomenutelný farní taneční večírek. Hlavní cenu v podobě prasečí hlavy vyhrál Lukáš Srba.

14. února...

... jsme zahájili v kostele sv. Jiljí postní dobu bohoslužbou se sypaním popelce.

17. února...

... byl před farní kostel nainstalován banner "Vstaneš taky?" informující o celopostní duchovně dobročinné výzvě, při které bylo později vybráno xxxxy věcí.

18. února...

... návštěvníci nedělních bohoslužeb dostali do rukou první číslo časopisu Qarteto.

3. března...

... navštívil nedělní bohoslužbu v Domašíně biskup Václav Malý a 7 bohoslovců pražské arcidiecéze. Po mši následovalo pohoštění v hasičárně. Bohoslovci i pan biskup si zpětně akci velmi pochvalovali.

23. března...

... proběhla v Besídce předvelikonoční přespávačka pro děti z 6. a 7. třídy náboženství. Protože byl půst, nebyly tentokrát

kebaby, zato se uskutečnila noční procházka parkem, hry a modlitba.

24. března...

... proběhla ve večerních hodinách pod vedením Anežky Farionové první porada před letním příměstským táborem pro mladší děti.

25. března...

... bylo možné přijít v kostele sv. Jiljí ve Vlašimi ke zpovědi v rámci velkého vikariátního zpovídání, kterého se tradičně zúčastnili všichni kněží vikariátu.

28. března...

... se vikář Jaroslav s kaplanem Matějem vydali do pražské katedrály na Missu Chrismatis. Přivezli mimo jiné nově posvěcené oleje, kterými budou po celý rok v našich kostelích mazání naši nemocní, pokřtění a biřmovaní.

29. března...

... odjelo po velkopátečních obřadech 7 mladých lidí na Lipiny, aby se zde modlili, pili čaj a ráno vstali na východ slunce.

31. března...

... doprovodil slavnostní mši v Kondraci Podblanický sbor.

2. dubna...
... Michal Grůza začal s prostřiháváním větví stromů na farní zahradě.

5. dubna...
... na starší spolčo dorazila návštěva z benešovského spolča. Obě spolča se vzájemně povzbudila, zahrála si hru na klerikalismus a snědla několik táců jednohubek.

6. dubna...
... vysázel na farní zahradě nové stromky Tomáš Rybníček spolu se svými dětmi. Staré stromy byly pokáceny a zpracovány v předchozích dnech.

7. dubna...
... se naplnila farní zahrada ve Vlašimi dětmi i dospělými, kteří si vychutnávali dobrot při farní kávě. Vybralo se při ní XXX peněz, které poputují na podporu misíí.

19. dubna...
... se skupina 15 mužů během Nočního putování na Blaník zastavila na pivu v Kondraci, modlila se žalmy, a za kruté zimy slavila mši svatou.

26. dubna...
... se v rámci staršího spolča uskutečnil v kostele večer chval. Modlitbu vedli převážně mladí lidé z farnosti Stodůlky, přivítali jsme také hosty z církve bratrské. Po modlitbě následovala pizza.

27. dubna...
... skupina biřmovanců v rámci víkendového soustředění vedla v Rečici na svatojiřských

slavnostech modlitbu
uzpůsobenou pro lidi, kteří
nechodí do kostela.

30. dubna...
... kaplan Matěj navštívil v klášteře karmelitek v Dačicích sestru Kláru z Křivsoudova, vnučku paní Svatkové z naší farnosti. Sestra Klára všechny zdraví, modlí se za nás a ráda vzpomíná na vlašimský kostel, kde měla první svatě přijímání.

10. května...
... akolyta Jiří navštívil s panem

kaplanem v Domově seniorů paní Hajtingrovou, aby jí popřáli Boží požehnání k jejím 104. narozeninám!

18. května...

... se za deště skupina bířmovanců se svými kmotry vydala na výlet, při kterém se měly utužit jejich vztahy. Kromě deště zažili společné rozhovory a hry, hlavním vítězem soutěže se stala Mája Koláčná se svou kmotrou.

7. června...

... bylo možné ve všech našich čtyřech kostelích zavítat na Noc kostelů! Ve vlašimském kostele pod vedením pana vikáře proběhl tradičně fenomenální hudební program. V Kondraci kaplan Matěj

na plné čáře prohrál v soutěži o náboženských znalostech, ve Vracovicích a Domašíně se mohli lidé zastavit v tichu kostela.

8. června...

... apoštolský nuncius Taddeus Okolo udělil svátost bířmování patnácti mladým lidem, kteří se nějak vztahují k naší farnosti. Následovala mohutná oslava na farní zahradě v průběhu které došlo pivo.

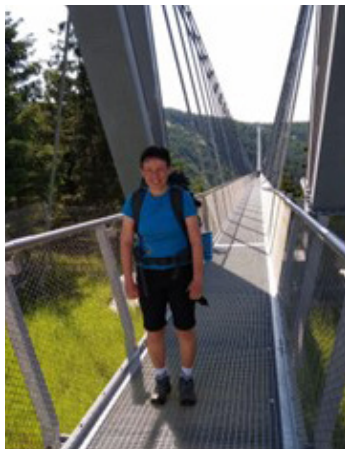
13. června...

... do naší farnosti zavítal rektor kněžského semináře P. Radek Tichý. Po nácviku s ministranty a "ukázkové mši" následovala jeho liturgická přednáška.

“Nejvíc mi učarují ta místa, která vás přinutí zastavit se”

Jitka Jandová

***maminka 2 dětí
frontend vývojářka
fotbalová trenérka
Kondračák***

*koníčky:
grafika
design
sport (fotbal, běh, kolo,
florbal, co je zrovna k
mání...)
historie obce Kondrac*

1) Co je náplní práce „frontend vývojářky“? Můžete nám Vaše povolání trochu přiblížit?

Frontend vývojář vytváří viditelnou (klientskou) část webové aplikace. Jsou to takové aplikace, do kterých uživatelé přistupují přes webový prohlížeč (webový prohlížeč je např. Chrome, Edge, Firefox...). Kromě toho se ještě věnuji tvorbě webových stránek, grafice či návrhu uživatelského rozhraní.

2) V informacích o sobě uvádíte, že se Vás zajímá historie obce Kondrac. Jste místní rodačka? Co Vás z její historie dosud nejvíce zaujalo a proč? Věnujete se ráda nějakému konkrétnímu tématu? (př. život v obci, architektura, historie FK, SDH Kondrac apod.)

Ano, jsem rodačka z Kondrace. Historie obce mě zajímá tak všeobecně jako celek. Před lety jsem

sepisovala historii kostela a farnosti, a tak nějak postupně jsem objevovala další aspekty kondracké historie. Momentálně však nemám z časových důvodů prostor se historii věnovat více do hloubky.

3) Píšete, že jste fotbalová trenérka. Zajímalo by mě, v jakém FK působíte a jakou věkovku máte na starost? Jste tam i Vy sama aktivní hráčkou?

Trénuji v TJ Sokol Kondrac, ale pro nedostatek dětí máme už druhým rokem sdružené družstvo s Vracovicemi. V současnosti mám na starost starší žáky, ale s těmi kondrackými jdeme společně už od kategorie mladší přípravky. Sama už fotbal závodně nehraji. Zranění přibývala, a tak byl čas skončit. Ale chodím si občas zahrát alespoň malý fotbálek nebo navštívím trénink vlašimských žen.

4) Ve farnosti se podílíte na vytváření různých grafických projektů – propagační materiály k oslavám 500 let kostela sv. Jiljí či upoutávka k postní aktivitě „Vstaneš taky“ jsou Vaším dílem. Který z grafických projektů pro vlašimskou farnost Vaši tvůrčí duši nejvíce bavil a proč?

Bavily mě všechny. Každý projekt, jestli se to dá tak nazvat, byl jiný. Jednou si můžete dovolit být více kreativnější, podruhé spíše serióznější, potřetí se snažíte vyburcovat... V tuto chvíli mám radost z Velikonočního panelu, přeci jen je to celkem čerstvá záležitost.

Nejvíce jsem se poslední dva roky “vyřádila” na přípravě Noci kostelů v Kondraci. Sice krom nakreslení plakátu tam není žádná větší grafická práce, ale vymýšlení celého konceptu, hry, úkolů, stanovišť a jednotlivých propriet k úkolům je výzva, která mě baví a také učí. Zároveň musím říci, že celá akce by se neobešla bez pomoci lidí (a to jak z řad farníků, tak i těch, kteří do kostela nechodí), kteří jsou v zázemí, na stanovištích či připraví občerstvení pro návštěvníky akce. A za to všem těmto lidem patří velký dík!

5) Kolik času Vám zhruba zabere jeden projekt? (pozvánka, plakát, jiné vizualizace, ...) Uvítala byste nějakou novou posilu z řad našich farníků?

Nepočítám to :-) Nejsem profík, tak je to asi delší dobu, než by to dělal profesionální grafik. Např. plakát řádově několik hodin práce na počítači po tom, co už mám nějakou hrubou představu v hlavě.

6) Máte nějaké osvědčené grafické programy či aplikace pro tvorbu grafiky, které jsou snadno dostupné a ráda byste je doporučila i našim čtenářům?

V současnosti používám programy od firmy Serif a to Affinity Designer nebo Affinity Publisher. Nejsou sice volně dostupné, ale jejich pořizovací cena není vysoká zvláště, když si člověk počká na slevové akce, které jsou několikrát do roka. V úplných začátcích jsem používala Gimp a Inkscape, kterou jsou úplně zdarma. Co vím, tak z online nástrojů teď frčí Canva. Ale osobně jsem v ní tvořit nezkoušela.

7) Myslíte si, že je Vlašimská farnost dostatečně transparentní pro širší veřejnost tady na Podblanicku, co se týče informovanosti, propagace nejrůznějších akcí, kvality a dostupnosti webových stránek, nového časopisu, ...? Je něco, na čem by se mělo do budoucna zapracovat, př. působení na sociálních sítích?

Myslím si, že jsou věci, které by se v rámci farnosti měly komunikovat více než jen jednou větou v ohláškách. Ale pořád existuje možnost jít a zeptat se. Pan vikář i pan kaplan budou určitě ochotni případné otázky zodpovědět.

Pokud bychom se jako farnost chtěli více prezentovat širší veřejnosti, tak by bylo fajn zlepšit web po grafické i obsahové stránce. Přidat více zpráv z konaných akcí

či z jednotlivých společenství. Nejsem úplně příznivec sociálních sítí, ale je to možná další cesta, jak dát o farnosti vědět. Je fajn, že se znovu rozjel farní časopis. Zároveň si dokážu představit, že by bylo možné dávat informace ze života farnosti do obecních zpravodajů. Toto vše má ale jeden háček. Museli by se nalézt lidé, kteří budou ochotni jednotlivé příspěvky psát a co se třeba právě soc. sítí týká, tak se o ně i "starat". Jeden příspěvek za 1/4 roku nemá význam.

8) Jsou ještě nějaké činnosti ve farnosti kromě grafických projektů, do kterých se ráda zapojujete a přijdou Vám nezbytné pro její fungování?

V tuto chvíli je to jen grafika. V době, kdy jsem byla pravidelným účastníkem bohoslužeb v Kondraci

(nyní vzhledem ke svému bydlišti a času pendluji mezi Vlašimí, Kondrací i Domašínem), tak jsem chodívала číst přímlyvy nebo čtení, na sbírku...

Poslední dva roky organizuji s pomocí dalších farníků i "nefarníků" Noc kostelů v Kondraci. Určitě je dobře, že ve farnosti fungují různá společenství a scholy, které dávají možnost se zapojit, pokud člověk chce. Ale tady tak trochu vypadávám ze "systému". Líbilo by se mi uskutečnit nějakou společnou turistickou nebo cyklistickou akci či pouť.

9) Kdyby se podařilo zrealizovat zmíněnou společnou turistickou nebo cyklistickou akci či pouť, kam by to bylo? Jaké místo Vás osobně přitahuje?

Těch míst je asi víc. Kdybych měla vybrat cíl na vícedenní putování, tak by to byla třeba Zelená Hora ve Žďáru nad Sázavou nebo Dobrá Voda na Novohradsku. Z jednodenních se pak nabízí Sázava či Želiv. Ono je nakonec jedno, jestli půjdete nebo pojedete tam nebo tam, protože nejlepší na tom je, ta cesta a lidé, se kterými po té cestě jdete/jedete. Nejvíc mi učarují ta místa, která vás přinutí zastavit se, místa, kde to na vás tzv. dýchne. Nejen kolem Kondrace nebo Vlašimi pár takových mám.

10) Co je nyní Vaší žhavou grafickou novinkou, kterou bychom neměli s ostatními farníky přehlédnout a na kterou bychom mohli nalákat i naše příbuzné a známé?

Žhavou novinkou (konec března) je nový informační (naučný) panel ke kostelu ve Vlašimi na téma Velikonoce. Dalí jsme ho dohromady společně s Láďou Holejšovským. Pokud to klapne, tak určitě na Noc kostelů do Kondrace.

REPORTÁŽE

Taneční večírek farnosti

Majda Sovjaková:

Již další rok se vlašimská farnost sešla na Farním večírku v restauraci na Vývoji. Na dlouho očekávanou událost přišlo 9. února mnoho lidí nejen z Vlašimi, aby si společně zatančili, popili a strávili krásný večer. Již při příchodu nás přivítali náš milý pan vikář s kaplanem Matějem s širokým výběrem lihovin a s růžičkou pro dámy. Vlašimská farnost totiž ví, jak rozproudí dobrou náladu. Po spoustě radostných a milých přivítání jsme se usadili a shlédli předtančení od Klárky, Anežky a Kryštofa. O hudební zábavu se již tradičně postarala kapela Profil, která tak odstartovala, pod vedením moderátora Honzy Fariona, dění natanečním parketu. V průběhu večera se tak střídal tanec s veselým povídáním u stolů. Poté, co Honza odstartoval prodej tomboly, nastala další vlna nadšení, kdy se lístky slákavým cenám prodávaly po desítkách kusů. V tombolovém výdejním koutku tak začalo

být velmi rušno. Po večěři nadešel další hřeb večera, a to překvapení od žen vlašimské farnosti, které si připravily skvělou choreografii. Následně celý sál roztančily pomocí řeckého tance, který se všichni spolu s ženami pokusili naučit. Mnozí z nás byli úspěšní, jiným se tolik nedařilo, ale celkový dojem rozhodně stál za to. Celý program završilo rozdávání hlavních cen tomboly, které s moderátorem Honzou rozdávali manželé Holejšovští. Mezi tyto dlouho očekávané ceny patřily třeba krásné dorty, nebo dokonce prasečí hlava. Poté, co jsme se při tomto rozdávání znovu pořádně pobavili, rozjela kapela Profil naplno taneční zábavu. Tančilo se tak do konce večera, dokud jsme se všichni plni zážitků pomalu nezačali odebírat domů.

Terezie Rybníčková:

V únoru se mně a mým kamarádkám splnilo přání které jsme měli už asi od doby kdy se konal první ročník plesu. Rodiče konečně schválili že jsme dostatečně staré na to abychom se plesu mohli zúčastnit také, a stálo to za to. Stále tam bylo co dělat, na začátku nás přivítal pan farář s kaplanem Matějem (panáka nám k mému zklamání nenabídli), poté jsme se usadili a čekali na začátek programu. Nejlepší bylo za mě asi tančení. Ze začátku nám to moc nešlo, ale když skončilo takovéto formální tančení, tak to bylo v pohodě. Dokonce se k nám přidala sama zpěvačka, paní Ševidová a nechala nás zpívat do mikrofonu. Dost jsme

se vyblbli a kamarádka dokonce vyhrála lahev vodky v tombole! (samozřejmě jsme ji nevypily) Vážně jsme si to moc užili a těšíme se na příští rok!

REPORTÁŽE

Velikonoční tajemství na Lipinách: Duchovní zážitky a východ slunce!

Nacházíme se před brankou chaty na Lipinách, kde budeme společně slavit Velký pátek.

Netrpělivě vyčkáváme na příjezd Matěje, našeho kněze. Je zima a tma. Atmosféra je tajemná a ve vzduchu je cítit cosi zvláštního.

Matěj přijíždí. Jsme tu všichni. Sešlo se nás devět. Vcházíme dovnitř a okamžitě míříme ke krbu. Příjemné teplo se line hlavní místností. Sedíme u stolu, kde začíná duchovní program.

Zamýšlíme se nad hlubokými otázkami a následně o nich společně diskutujeme. Diskuze se mění v konverzaci, při které navzájem sdílíme, co se právě odehrává v našich životech. Na konci dne samozřejmě nemůže chybět modlitba. Ta probíhá v kruhu. Sedíme okolo krbu, prosíme a děkujeme.

Vzniká spontánní nápad. Ráno se půjde na výlet, abychom viděli východ slunce. Realita je ale jiná. Když ve čtyři ráno zazvoní budík, vydají se ven

jen ti stateční. Zbytek zůstává zachumlaný ve spacácích a dospává včerejší ponocování.

Druhý den se všichni rozloučíme a vydáváme se do svých domovů. Někdo odjíždí již ráno a někteří zůstávají až do oběda, ale každý z nás si odnáší krásný duchovní, ale i společenský zážitek.

REPORTÁŽE

„Vstaneš taky?“

Jistě jste zaznamenali velký banner před kostelem sv. Jiljí, který na aktivitu „Vstaneš taky?“ upozorňoval. Plakáty s podrobnějšími informacemi byly v kostelích i nástěnkách Charity, na webových stránkách farnosti byla výzva vidět na první pohled a dostala se také na sociální síť Charity Vlašim. Měla jsem to štěstí, že jsem byla zapojena do realizačního týmu, a tak jsem celou akci prožívala o to intenzivněji. Před loňskými Velikonocemi jsem se jako katechumenka připravovala na svátost křtu a plna očekávání jsem prošla postní dobu pod vedením pana vikáře MgA. Mgr. Jaroslava Konečného. Nyní mi průvodcem po těchto čtyřicet dní byly otázky a výzvy rozdělené v projektu „Vstaneš taky?“ do 3 kroků: Uklid'. Vytvoř. Rozděl se. Zapojit sedonichmohlkaždý,kdochťel alespoň drobně restartovat svůj život a pomoci druhým. A o tom, že to bylo opravdu velké množství lidí z naší farnosti svědčí i bilance celé akce, kdy se v kostelích Vlašim,

Domašín, Vracovice, Kondrac a v Komunitním centru Zahrada vybralo:

50 kg vosku a 21 párů berlí pro Ukrajinu
65 starých mobilů na recyklaci
4 velké tašky PET víček
neuvěřitelných 122 háčkových chobotniček pro nedonošená miminka a 257 čtyřlístků pro maminky na rizikovém těhotenství
29 725 Kč jako výtěžek z dobročinného Velikonočního jarmarku na podporu provozu denního stacionáře pro seniory Charity Vlašim, zejména na pořízení vhodného auta, aby bylo možné bezpečně a pohodlně převážet klienty na vozíčku.

Děkuji za vaši štědrost a těším se na další společné chvíle a aktivity.

Ing. Jana Zelená,

zástupce Charity Vlašim pro komunikaci a PR

Pěvecký sbor Diphtheria

Kdo zpívá, dvakrát se modlí, praví jedno hudebně – duchovní úsloví. Setkáváme se s ním už u sv. Augustina ve verzi: „Kdo dobře zpívá, dvakrát se modlí“. Nebudeme počítat, kolikrát se člověk modlí, pokud dobře zpívá a ještě se k tomu doprovází na hudební nástroj. Ale je pravda, že zpěv a hudba člověka obohacují a existují i úvahy o tom, že hudbou toho můžeme vyjádřit někdy mnohem více, než pouhým lidským slovem.

Vyšším stupněm hudební radosti je, když si člověk může zahrát či zazpívat ještě s někým dalším. Vyžaduje to již více námahy v oblasti intonace a rytmu, ale je to investice, která se vyplátí.

Člověk, který hraje či zpívá v souboru, si najednou uvědomí ještě větší bohatost hudby, kterou může jako jedinec spoluvytvářet se spoluhráči nebo ostatními zpěváky.

Jako student konzervatoře jsem postupně objevoval krásu komorní hry, kdy spolu vytvářejí hudební celek tři, čtyři a více hráčů. Od třetího ročníku jsme všichni konzervatoristi zpívali ve smíšeném pěveckém sboru. Radost ze čtyřhlasé sazby sboru byla opět vyšší, než když student cvičil na nástroj sám, anebo korepetoval pouze s klavírem.

V pátém a šestém ročníku se k hudební praxi přidala hra ve školním symfonickém orchestru. Vědomí radosti z hudby vygradovalo, když jsem, pak i po studiu AMU, mohl pět let hrát v operním orchestru Národního divadla, kde se k rozmanitosti hudebních nástrojů symfoňáku přidal ještě pěvecký sbor a sólisté.

Hrát ve velkém hudebním tělese a přispívat svým

nástrojem k dosažení záměru skladatele, v té šíři mnoha hlasů a partů, naplňuje hráče něčím, co v jiné oblasti lidského snažení, až tak obsaženo není.

Skoro bych měl chuť se pouštět do polemiky s Karlem Čapkem, který říká: „Chceš – li být šťasten celý život, staň se zahradníkem“. V úvodu své knihy Zahradníkův rok Čapek totiž píše: “Chceš-li být šťasten den, opij se. Chceš-li být šťasten týden, ožeň se. Chceš-li být šťasten celý život, staň se zahradníkem”.

Poté, co jsem odešel z divadla, vrátil služební frak i hoboje a stal se knězem, nacházel jsem neustálé spojení s duchovním životem a hudbou. Duchovní hudbou má věřící hudebník možnost uvádět ostatní do předsíně křesťanské víry, aniž by musel nějak zvlášť zdlouhavě řečnit a připravit tak někdy někomu cestu k obrácení.

Proto jsem přivítal v r. 2001, ve třetím roce svého farářování ve Zručí nad Sázavou, možnost založit pěvecký smíšený sbor. Smíšený znamená, že ve sboru zpívají dva ženské hlasy (soprán a alt) a dva hlasy mužské (tenor a bas). Našlo se pár nadšenců, kteří v sobě našli touhu zažívat radost z onoho vytvoření hudebního celku s ostatními, jak je popsáno výše.

Sopránů má každý pěvecký sbor dostatek ani s alty nejsou problémy. Dokonce se najde i pár šikovných basů, ale největší problém jsou všude tenory. Vysokých mužských hlasů je zkrátka nedostatek. Naštěstí existují zpěvačky, které mají potřebný hlasový rozsah flexibilní směrem dolů a jsou schopny chybějící (mužské) tenory nahradit. Již od samého počátku sboru Diphtheria s touto možností počítáme a v současné době máme dámské tenoristky dvě.

Zpívat ve čtyřhlasém sboru je mnohem náročnější, než zpívat jednohlasně unisono nebo tu a tam nějaký dvojhlas. Začínajícího sboristu ostatní hlasy zprvu pletou, protože zpívají něco jiného. Proto jsme od samého počátku najeli na

pravidelný týdenní systém zkoušek. Začátky byly obtížné, ale radost z prvního vydařeného koncertu byla motivující.

Záhy jsme objevili i příležitost uplatnit hudební nástroje, na které mnozí zpěváci sboru dovedou zahrát.

Zde bych se zastavil u zajímavé nástrojové skupiny gemshornů, které v našem sboru hojně obstarávají přede hry, mlezihry (není překlep) a záhry.

Gemshorny se souhrnně označují hudební dechové nástroje vyrobené z rohů turovitých zvířat. Ta mají své rohy duté, což je ideální příležitost k výrobě hudebního nástroje flétnového komorového typu. V našem sboru Diphtheria používáme rohy převážně kravské, různých velikostí v poloze sopránové, altové, tenorové a basové. Příležitostně používáme i roh subbasový, vyrobený z afrického turovitého zvířete zebu. Pro naše potřeby je vyrábí moravský nástrojař Petr Číp a zájemců o hru na tyto nástroje v našem sboru průběžně přibývá. Hráč, který ovládá hru na zobcovou flétnu, se na kravský roh naučí velmi brzy. Nástroj má sice malý rozsah, pouhou velkou sekundu přes oktávu, ale dají se šikovně aranžovat skladby starých mistrů tak, že vynikne zvuková jedinečnost čtyř či pěti rohů, které vytvářejí naprosto jedinečný souzvuk. Je to zajímavost, která pěvecké vystoupení našeho sboru oživuje.

Těžiště našeho repertoáru je převážně v duchovní hudbě renesanční a barokní. Co bylo kdysi podprůměrné a špatné tak zaniklo, skladby dobré a výborné nám zůstaly a hrají a zpívají se dodnes. Nevyhýbáme se ani hudbě pozdější, je-li zajímavá.

Chtěl bych se také zmínit o hudební formaci Pedibus prioribus, což je výběr členů sboru Diphtheria účinkující při pohřební liturgii. Výběr členů tohoto funerálního bratrstva není povahy hodnotící, ale časové, protože málokdy se celý sbor může zúčastnit pohřbů v čase, kdy bývají pracovní povinnosti. Před lety Pedibus prioribus účinkoval

pravidelně, nyní příležitostně.

Sbor Diphtheria byl založen v r. 2001, před třemi lety jsme slavili 20 let činnosti.

Svou obrodu sbor zažil s mým přeložením ze Zruče nad Sázavou do Vlašimi. Nezanikl, k původním zpěvákům se přidali další členové z řad vlašimských.

V současné době je sbor živým organismem. Má zdravé jádro, které funguje od samého počátku. Neříkáme jim „staří“, ale „původní“ členové. Někteří zpěváci odešli, jiní průběžně přicházejí. Máme již také, za těch 23 let, dva nebožtíky, které jsme vyprovodili na věčnost i naším sborovým zpěvem.

Sbor vystupuje jak při liturgii, tak při samostatných koncertech. V prvním i druhém případě lze shlédnout v archivu TV Noe.

Zájemci se s naší sborovou činností mohou seznámit na platformě youtube:

youtube.com/JaraZaba/Diphtheria

Máme svou WhatsAppovou skupinu, kde se šíří důležité interní informace, notový materiál, plakáty a programy koncertů, rychlostí internetového připojení.

Touto cestou děkuji všem členům našeho pěveckého sboru za celá ta léta naší spolupráce a sdílené radosti z harmonie, která se podaří až po dlouhých hodinách cvičení. Více než dvacetiletá historie našeho sboru svědčí o tom, že tuto námahu podstupujeme rádi.

Naším posluchačům přeji radost z krásné hudby, která umí náš život obohatit.

Pánu Bohu ke cti a lidem ku radosti!

Per musicam ad Deum!

S. D. G.!

“Lhala jsem bráchovi a ukradla spolužákovi mobil”

Vcházím na vlašimskou faru a říkám si, že zde panuje podivné ticho, na to, že mířím na přípravu na první svaté přijímání pro děti. Pan farář už na mě volá, ať jdu dál a nezouvám se. Pozdě. Je jich opravdu zatím jen hrstka, to jsem si tedy vybrala den. Naštěstí se z dětí postupně sype, že ostatní kamarádi ještě dorazí.

“Příprava funguje tak, že ji vedeme já s Evou Karmazínovou,” uvádí mě zatím do tématu pan vikář. “Já to mám spíš výukové a ona doplňkové, nějaké kreslení nebo kvízy. Dnes tu Eva bohužel není.” Letos jich na přípravu chodí šest, dnes jich nakonec dorazilo pět, Anežka, Eliška, Leonard, Markétka a Nikol, a Mája dneska chybí.

Na úvod se modlíme za otevřené srdce a mysl. Hned po modlitbě zazní od pana faráře vtip. “Milý Bože, je pan farář tvůj kamarád nebo se znáte jen pracovně?” Krátce nato řešíme, kde bude

probíhat focení. Sice už děti s panem farářem nějaké fotky pořídili, ale vzhledem k pištění holek, že na fotkách vypadají “otřesněěě” se budou pořizovat fotky nové.

Začínáme s opakováním, co už děti umí o svatém přijímání a zpovědi. Eliška správně odpovídá, že u zpovědi nám Bůh odpouští hříchy skrze kněze. Někdo navrhuje, že se dnes půjdeme podívat do zpovědnice. Uši se mi málem rozskočí z hlasitého “joo, joo, joo”. Pan farář tedy přání dětí vyhoví a slíbí jim, že ke konci se tam zajdeme podívat.

Vedeme diskuzi o tom, od kdy člověk vlastně hřeší. Zdá se mi, že pro děti je stále ještě obtížné hřích úplně pochopit a taky odlišit od chyb nebo jiných nepříjemností. Zaznívá totiž, že třeba miminko prý hřeší, když se skutálí a spadne z gauče. Pan farář se tedy snaží uvést na pravou míru, že pro vykonání hříchu už je potřeba umět přemýšlet, což malé miminko zatím

nezvládá. Přesouváme se tedy k desateru, kdy děti postupně mají vyjmenovat hříchy, tzv. od jedničky až do desítky. Z dětí to pomalu pomaloučkupadá, až to zvládneme do cílové desítky. Anežka, která měla celou dobu zákaz zasahovat, nyní dostává prostor se blýsknout a desatero vyjmenovat pozpátku. Zdá se, že významně u toho pomáhá třít rukama o stůl v jakýchsi vlnách, tak až si nebudete moct vzpomenout na desatero, zkuste to. Pomohlo to následně i Nikol, která taktéž zkusila vyjmenovat desatero pozpátku a tření rukama ji dovedlo do zdárného konce.

Ještě se krátce bavíme o oslavě, která bude po prvním svatém přijímání a pak už míříme do kostela. Markétka má asi starost, abych něco neopomněla a ptá se: "Ty už to máš všechno napsaný?" Celou dobu si totiž dělám poznámky do mobilu, ale ta hlavní práce mě ještě čeká, proto moje odpověď zní: "Nee, to já si jen dělám takové poznámky."

Při vstupu do kostela se křižujeme svěcenou vodou a narazíme na kámen úrazu. Některé děti si stále pletou, jak se pokřižovat, a tak to musí potrénovat. "Bůh nahoru, Ježíš dolů, doleva a doprava - jako Duch Svatý mezi námi." Hned na to pan farář ukazuje, že jedna zповědnice je kaplanská a jedna farářská. "A kde jsi ty?" ptají se děti, a tak přecházíme k té farářské zповědnici. "Já si tady sednu a čekám, až přijdou lidi," popisuje pan farář. "A vy si tady čtete?" ptá se Anežka. "Ano, občas při dlouhém čekání si tady čtu."

Přecházíme k velmi zábavné části, kdy každé dítě jde do zповědnice "na zkoušku". Jako první jde odvážný Leonard. Ostatní děti zatím zkouší, zda je něco slyšet. Pan farář sliboval, že je to nově odhlučněné a nic tudíž slyšet nebude. Vzhledem k tomu, že opravdu nic slyšet není, musela se nám Anežka s tím, jaký hřích si vymyslela pochlubit až venku. "Já jsem řekla, že jsem lhala bráchovi

a ukradla spolužákovi mobil,” chichotá se a Markétka zděšeně “Ale to si neudělala doufám..” No kdo ví, to už je mezi Bohem a Anežkou. Nikol komentuje, že ve zpovědnici je to krásně měkoučké a Leonard zase oceňuje, jak dobře má pan farář vybavenou svou zpovědnici, pan kaplan totiž nemá kliky. Děti by ještě rády na prohlídku do sakristie, ale už je na to pozdě, protože už na ně venku čekají rodiče.

Těch 45 minut uteklo jako voda, a tak jsem se před kostelem rozloučili. Na přípravě se mi moc líbilo a překvapilo mě, jak těžké někdy může být přimět děti, aby alespoň chvíli poslouchaly nějaký výklad. Oceňuji trpělivost pana faráře odpovídat na stovky zvědavých otázek. S dětmi byla legrace a bylo hezké vidět, jak přemýšlí. Na první svaté přijímání už se všechny děti těší, a tak doufám, že jim jako farnost budeme oporou a dobrým příkladem, jak žít život s Kristem.

“Dokážu vše.”

Sešli jsme se krásné slunečné ráno, toho dne 8.6., u kostela ve Vlašimi, odhodlaní přijmout dary Ducha svatého. Ve vzduchu bylo cítit napětí a nervozita každého z nás, to ale opadlo hned se začátkem mše. Průvodem jsme vešli do kostela, a usadili se na svá místa. Mše probíhala pod vedením nuncia Thaddeusze Okola, který po celou dobu zářil svým úsměvem a nakažlivou energií. Přímo akt biřmování probíhal v uličce mezi lavicemi, díky čemuž jsme každý byli v blízkosti své rodiny. Všichni jsme měli velkou radost. Na konci mše jsme poděkovali Matějovi za skvělé vedení přípravy a nunciovi za to, že za námi přijel a biřmoval nás. Po

mši jsme se fotili na zahradě a přijímali gratulace. Na zahradě se pokračovalo obědem a slavností jak na počest našeho biřmování, tak toho, že jsme se jako farnost mohli sejít. Co jsme během biřmování vše zažili se dozvíte i od biřmovanců níže.

Z biřmování bych vypíchla ten samotný okamžik, když nás arcibiskup Thaddeus Okolo biřmoval. Byl to strašně osvobozující okamžik po celém ránu, kdy jsem se stresovala, jestli máme všechno přichystané a jestli jsem vůbec připravena. Dalo mi to také znamení, že ano jsem připravena a že jsem udělala dobře. A pak bych také zmínila lidi, kteří se mnou chodili na přípravu na biřmování, protože jsme byli skvělá parta a přípravy mi budou chybět.

Anežka

Při vchodu do kostela náhle nervozita odpadla a já jsem konečně pocítla jak moc se těším :)

Tonča

Po příjezdu pana nuncia opadlo napětí. Nám všem svým nadšením rozzářil úsměv na tváři ještě dříve, než jsme se seřadili do slavnostního průvodu před samotným obřadem. I díky němu dostala svátost biřmování dechberoucí nádech světovosti.

Marek

Když jsme stáli v řadě u lavic jeden vedle druhého a pan nuncijs nás biřmoval, byla to taková radostná chvíle. Přišlo mi, že nám Duch svatý dal spoustu radosti, štěstí, odhodlání a odvahy.

Kačka

Před začátkem jsem byla docela v napětí, ale při průvodu do kostela to ze mě spadlo. Když jsme tam všichni stáli, krásně oblečení a úplně nadšení, uvědomila jsem si, jaká jsme skvělá parta lidí, co mají stejný cíl, být dospělým křesťanem.

Lucka

Mně se nejvíc líbilo, jak každý přiložil svou ruku k dílu, aby pomáhal ostatním. Vše bylo nádherně zorganizováno a všem, kteří se jakkoliv zapojili, patří velký dík. Myslím si, že ze všech v tu chvíli byla cítit radost.

Pepa

Povídání s panem Nunciem bylo opravdu krásné a dost mi pomohlo. Při samotném okamžiku biřmování jsem se cítila naplněna nadšením a nemohla se jinak než usmívat.

Teri

Všichni jsme byli ustrojení a plni očekávání, když jsme tam stáli vedle svých kmotřů, čekající na ten moment... Pak přišla řada na mě a když mě pan nuncijs biřmoval, měl jsem pocit, že "DOKÁŽU VŠE". Bylo to super!

Ondra

Co si zapsat do diáře?

V pátek 5. července...

... se tradičně sejdem ve Vracovicích na poutní mši ke cti sv. Cyrila a Metoděje, mše začíná v 11:00

V neděli 7. července...

... bude mše v Kondraci v 11:00 poprvé uzpůsobena dětem, a stejně tak tomu bude po celé prázdniny. Mše pro rodiny s dětmi ve Vlašimi totiž přes prázdniny (jako obvykle) neprobíhají. Na návsi v Kondraci je skvělá zmrzlina, na kterou je možné děti nalákat.

v týdnu 17.-19.7....

... proběhne v Besídce pod vedením Anežky Farionové a jejího týmu další příměstský tábor pro malé děti. Přihlašování již není možné.

v týdnu 18.-21.8...

... odjede do Louňovic skupina mladších dětí na farní tábor s přespáváním pod vedením Jakuba Matějovského. Téma tábora bude hledání pokladu.

v týdnu 25.-31.8....

... zakončí v Louňovicích prázdniny na farním táboře starší děti, též pod vedením Jakuba Matějovského. Letošním tématem bude VOYAGE.

v týdnu 10.-13.10....

... proběhne v klášteře v Poličanech Duchovní víkend s kaplanem Matějem pro ženy v produktivním věku, je možné si již termín zapsat do diáře!

v sobotu 19.10....

... se uskuteční dvě lákavé akce. První z nich je tradiční výjezd na misijní kongres pod vedením Mirky Ptáčkové do Litoměřic. Ve stejný den se zároveň uskuteční výlet tatínků se staršími dětmi do Jílového u Prahy, kde faráruje oblíbený P. Miro.

Fotogalerie

biřmování

Fotogalerie

1. svaté přijímání

VĚTA PRO FARNOST

“Bylo to tu skvělý, hned bych se sem přestěhoval. Díky! ”

*Petr Převrátil, bohoslovec, který byl u nás
ve farnosti na praxi*

kontakt: casopis.qarteto@gmail.com

časopis vydali: Honza, Anežka, Kuba, Marika, Matěj, Petr, Šimon a Josífek
design: Petr Dušek